

[Lone Dybkjær]

synes, det er en farlig vej at betræde. Det er igen ikke ensbetydende med, at der ikke skal løsnesteder. Det her er bare for meget.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Socialministeren siger til mig, at det må da være forældrenes ønske, der er afgørende.

Ja, men jeg kunne ikke lade være at tænke på, da jeg sad og læste det her forslag, at hver gang der blev givet en såkaldt frihed, så var der to, tre forbehold.

Jeg prøver at forestille mig, hvad der kunne ske, hvis man f.eks. bor i Københavns Kommune, hvor ventelisten er lang, og så efter lovforslagets bestemmelser som forældre får lov til at finde sig en plads i Hvidovre Kommune, og så skal Københavns Kommune betale.

Nu tror jeg for det første, at Hvidovre Kommune ville servicere sine egne borgere først. Det må da immervæk være det, der er formålet, og derfor tror jeg nok, at det hele er et tankespind. Men o.k., lad os lege tankespindet videre og forestille os, at Hvidovre virkelig ville vige. Så er jeg da dybt bekymret over, at Københavns Kommune, som jeg forstår forslaget, faktisk skal nedlægge en plads, fordi den økonomiske ramme om dagtilbudene i København ikke må vokse. Denne plads må ikke overlades til en anden, for det faste antal pladser skal holdes, og der står i forslaget, at det kun er forældre, der har fået tildelt en plads i bopælskommunen, som kan få lov til at lave det her eksperiment.

Jeg synes faktisk, friheden kan ligge på et meget, meget lille sted.

Jeg kunne godt tænke mig at sige om tilskuddet, at der kunne jeg også godt tænke mig at lave et tankeeksperiment. Hvis nu vi forestillede os et tilskud på f.eks. 10.000 kr. skattefrit – og mindre ville vel være at gøre nar af forældrene – så ville det koste 1½ mia. kr., hvis vi ser på alle dem, der ikke bruger dagtilbud. Nej, hvor vi kunne lave noget godt for de penge! Vi kunne få afskaffet de nuværende akutte ventelister. Det ville give 10.000 nye arbejdspladser. Det ville give dagpengebesparelser på 1,2 mia. kr. Og vi har en masse forslag liggende her i Folketinget om forlænget barselorlov og forbedret økonomi i forældreorloven og alternativer, som ville give plads til flere på arbejdsmarkedet. Var det ikke dér, vi skulle tage fat?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvis jeg ikke kendte noget til fru Lone Dybkjærs øvrige virke og engagement, ville jeg på baggrund af hendes seneste korte bemærkning meget let kunne forfalde til at tro, at fru Lone Dybkjær var stået af samfundsudviklingen for en 25-30 år siden, sådan nogenlunde dengang jeg var barn.

Sagen er, at familiemønsteret har udviklet sig ændret sig utrolig meget i løbet af de sidste 20-30 år, og det samme har livsvilkårene for familierne. I dag er det meget vanskeligt overhovedet at have et ordentligt familieliv med et lille hus og blive ordentligt forsørgt med alene én fuldtidsindtægt. Hele vores system, vores huslejeniveau, omkostningsniveau m.v., er baseret på, at familierne har to fuldtidsindtægter. Derfor er der for rigtig mange mennesker ikke tale om en reel valgmulighed, når vi taler om, hvorvidt de ønsker at passe deres egne børn.

I dag gives der massive tilskud til offentlige ordninger; børnehaver og vuggestuer koster det hvide ud af øjnene. Det er tragikomisk, at mange af de børnefamilier, som faktisk gerne ville enten drole arbejdsindsatsen lidt ned eller helt forlade arbejdsmarkedet, er forhindret i det, fordi de ikke kan få tingene til at hænge sammen økonomisk. Derfor vælger de at tage et arbejde og så belaste det offentlige udgiftssystem med næsten 100.000 kr.

Jeg kan ikke følge fru Lone Dybkjærs argumentation, når hun siger, at vi nu skal til at betale hinanden for en lille smule hjælpsomhed; det er overhovedet ikke det, der er tale om med dette forslag. Der er tale om at give de forældre, som gerne vil være hjemme sammen med deres børn i de tidlige år, en håndsrækning, en valgmulighed. Vi fratager ikke kommunen den forpligtelse, som kommunen i dag har til at etablere de nødvendige dagtilbudsordninger i offentligt regi; det eneste, vi beder om, er, at en lille smule af den diskrimination, der i dag finder sted, bliver fjernet.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Af ministerens indlæg før kunne vi få den fornemmelse, at der efter dette lovforslag kunne blive passet flere børn. Jeg ville gerne have, om ministeren ville begrunde, hvordan man